

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Disputatur utrum Daniel fuerit Propheta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

VII. Tertia hæc afferri potest adversus libri Ezechielis dignitatem contraditio, Thalmudistas capite primo Babæ bathræ, in Gemara, aliosque Rabbinos, lucubrati-
Tertium ar- gumentum.
 nem ejus viri Synagogæ magnæ tribuere; cujus opinionis causam hanc ibidem reddi, *Quod futurorum presensio tradita non sit, ut extra Terram sanctam scriberetur.* Atqui in Daniele falsum hoc deprehenditur, ut infra ostendam; falsum & in Jeremia, qui vaticiniorum suorum partem in Ægypto scripsit. Thalmudistis assentitur Isidorus. Atque hinc dubitat Thomas Hobbesius, utrum Ezechiel sua ipse vaticinia ediderit. Equidem & Ezechielem librum condidisse censeo, & Synagogæ magnæ Magistros suo ipsum nitori restituisse, & descripsisse, & multis exaratis exemplaribus publicasse; qui rarior fortasse erat, nec in aliena terra, inter profani cultus & damnatæ religionis gentes, tuto & commode vulgari potuerat; cum sua ipsi vaticinia Isaias & Jeremias edidissent, ut idem Isidorus adnotavit.

Isid. Orig. lib. 6. cap. 1. Hobbesius Le- viath. cap. 39.

DE PROPHETIA DANIELIS.

- I. Disputatur utrum Daniel fuerit Propheta. II. Disputatur utrum Daniel fuerit Eunuchus. III. Disputatur utrum Daniel idem fuerit qui Belesis à Diodoro memoratus. IV. Disputatur utrum Daniel Ecbatanis, an Susis insignem illam turrim à Josepho & Hieronymo memoratam extruxerit, & utrum Susis, an Babylone fuerit sepultus. V. Disputatur utrum ad unum eundemque Danielem pertineant, quæcunque in Danielis Prophetia narrantur, deque ejus interpretationibus Græcis. VI. Disputatur de ordine partium libri Danielis. VII. Disputatur cur partim Ebraice, partim Chaldaice, partim Græce scriptus exeat. VIII. Nonnulla afferuntur ad auctoritatem Additamenti Danielis conciliandam. IX. Disputatur de Senibus, à quibus attentata est Susanna pudicitia. X. Disputatur de supposititiis Danielis scriptioibus. XI. Probatum Prophetiæ Danielis γρηγορίας & antiquitas. XII. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum. XIII. Secundum Argumentum. XIV. Tertium Argumentum. XV. Quartum Argumentum. XVI. Quintum Argumentum.

I. **T**A' βιβλία ὅσα δὴ συγγράμματα καταλέγοιτε δανιήδος, ἀναγνώσεται παρ' ἡμῶν ἐν τῇ νύκτι, καὶ περὶ ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ὅτι δανιήδος ἀμείλιχ' ἦτο' θεός. *Disputatur utrum Daniel fuerit Propheta.*
Quoscun- que libros à se conscriptos reliquit Daniel, leguntur hodieque apud nos: atque hi nobis fidem faciunt, Danielem cum Deo colloquia habuisse. Ita de Daniele, Danielisque libro sentiebat Josephus, ex cujus verbis scimus, & divinis Danielem præditum fuisse dotibus ac virtutibus, & genuinum esse ipsius vaticiniorum opus. Quod antequam probare aggredior, adnotanda veniunt quædam, vel observatione digna, vel parum explicata ad hanc diem, vel ad sequentium quæstionum enodationem opportuna. Quibus dilucide expositis, contradictiones plurimæ; adversus Librum hunc jacari solitæ, concident ipsæ per se & evanescent. Danielem Prophetam non fuisse, fuisse vero Eunuchum consentiens est Judæorum omnium opinio. Prophetam non fuisse has ob causas existimant, quas affert Maimonides in More nevochim; nimirum quod etsi Angelus ei videndum se dedit, eumque rerum futurarum noticia imbuit, per somnium tamen id factum est, nec Angelum in sese deprehendit, quod ad veram Prophetiam desiderabatur; proindeque non inter Prophetas Librum ipsius, sed inter כתובים, hoc est Hagiographa, collocant: quanquam laxiori significatione Prophetæ nomen ipsi Maimonides largitur. Rationem præterea hanc addunt, nempe quod Daniel non Prophetico more vixerit, sed *δυναστευτικῶς*. Adversus ea confurgunt Christiani Patres, Christi auctoritatem secuti, à quo Daniel Prophetæ titulo donatus est, & Prophetam jure optimo dici contendunt; & recte quidem: quippe si Propheta vere is est, qui clare & distincte eventura prænoscit & prædicit, quis tandem futuras rerum conversiones, imperiorum interitus, Christi adventum & necem prænuntiavit apertius? quis temporibus accuratius distinxit? Sed & juxta Maimonidæ ipsius definitio- nes & principia, Prophetæ nomen etiam stricte sumtum Danieli congruit: quodque Judæis os occludit, inter Prophetas cum Jeremia, Aggæo, Zacharia, Malachia recensetur in Thalmudico libro Megilah, primo capite. Neque solum *עֵדֵי נֶסֶם מִיְהוָה*

Disputatur utrum Daniel fuerit Propheta. Jos. Antiq. libr. 10. cap. 12.

R. Mos. ben Maim. More nev. libr. 2. c. 45.

Matth. 24. 15.

Joseph. Antiq. libro 10. cap. ultim.

προφητῶν, unus è maximis Prophetis appellatur à Josepho, & cum Deo colloquia habuisse dicitur, sed aliis etiam anteponitur Prophetis: οὐ γὰρ, inquit, ἡ μέλλουσα μόνον προφητῶν διετέλε, καθάπερ καὶ οἱ ἄλλοι προφῆται, ἀλλὰ καὶ κατὰ αἰετὸν, εἰς δὲ ταῦτα ἀποβήσεται: καὶ τῶν προφητῶν ἡ γὰρ ἰσχυρὸς ἐπισημασθῆναι, καὶ διὰ τούτων δυσχερανομήτων ὑπὸ τῶν βασιλέων καὶ τῶν πλάθους, δαυὶδος ἀγαθῶν ἐγένετο προφητῆς αὐτοῖς. Non enim futura solum praedicere solebat, ita ut alii Propheta, sed & tempus quo hac eventura erant determinabat. Cumque alii Propheta mala praeannuntiarent, prosperaeque regum & vulgi odia in se concitarent, bonorum praeannuntius his erat Daniel. Tum deinde laudat τὸ τῆς ἀκελεύου αὐτῶν προφητείας ἀσάγγακτον, certe ejus Prophetia immutabilitatem.

Disputatur utrum Daniel fuerit Eunuchus. Ita. 19. 7. Dan. 1. 3. Dan. 1. 6. Origen. Hom. 4. in Ezech. & in Matth. To. 15. Hier. 1. 1. c. 6. in Dan. & 1. 1. c. 13. in Jovin. Jof. Ant. 1. 10. c. 11. Ezech. 14. 14. 15. Hier. lib. 1. in Jovin. cap. 13.

II. At Eunuchum fuisse Danielem Judaei facile assentior; cum & hoc suadeant ista, quae solent proferre, verba Isaiae ad Ezechiam: De filiis tuis, qui exibunt de te, quos generis, tollent, & erunt Eunuchi in palatio regis Babylonis. Suadent & illa Danielis: Et ait rex Asshencus Praeposito Eunuchorum, ut introduceret de filiis Israel, & de semine regio. Tum: Fuerunt ergo inter eos de filiis Juda, Daniel, Ananias, Misael, & Azarias. Itaque in eam sententiam ultro concesserunt Origenes & Hieronymus. Aiunt Pseudo-Epiphanius, & Pseudo-Dorotheus, in vitis Prophetarum, spudonem visum Judaeis, propter insignem ipsius castitatem: ac si nulla sint praeter castitatem execrabilia vitia indicia. Josephus quosdam ex nobili illo captivorum flore Eunuchos fuisse autumat; an & ex illis Daniel fuerit, non affirmat; sed à Gentilium suorum persuasione discessisse vix credo. Quod autem ex Ezechiele objici potest pro contraria parte, si fuerint tres viri isti in medio ejus, Noe, Daniel, & Job, nec filios, nec filias liberabunt, praecclare dissolvit Hieronymus, ut dicemus infra.

Disputatur utrum Daniel idem fuerit qui Belesis, à Diodoro memoratus. Diod. lib. 2.

III. Dubitatum quoque est à nonnullis, annon Daniel idem fuerit qui Belesis à Diodoro memoratus. Neque vana sane ea est suspicio, adeo multa ad fidem faciendam concurrunt. Nomina affinia, Belesis, & Baltassar, בלשצצר: nam è medio vocabulorum litera T frequenter exteritur, ut à σελμη, signum & à πιδρον, pilus. At R & S in fine permutantur, arbor, arbos; honor, honos. Eamdem dictionem, בלשצצר, uti conjicio, Graece expresserat Ctesias, Βελιτιέζης, quemadmodum habet Plutarchus: quod nomen fuit scissoris, quo ad necandam veneno Statiram, Artaxerxis Mnemonis uxorem, usa est ejusdem mater Parysatis. Nisi legere mavis, Βελιτιέζης. Pro quo scripsisse Dinonem, Μελέωντες, legitur apud Plutarchum: perperam; vitium quippe dictioni huic inolevit ex similitudine praecae figurae τὸ β, quae ad figuram τὸ μ accedebat. Sed ad rem. Belesis erat de genere Chaldaeorum: Chaldaeis orti Ebraei progenitorum suorum nomine censabantur. Astrologicae artis peritus & futurorum praecius fuit Belesis: Daniel fuit eruditus omni sapientia, cautus scientia, & doctus disciplina, & vaticinandi peritia imprimis nobilitatus. Unus ex Babyloniis fuit proceribus Belesis, fuit & Daniel. Denique vix ulla sese firmioribus argumentis approbaret conjectura, si non tempora penitus discrepant. Quippe Danielis deportationem annis plusquam sexaginta & ducentis antecessit Sardanapali interitus, cujus regnum opibus ac consiliis Belesis subnixus Arbaces occupavit.

Dan. 1. 4.

Disputatur utrum Daniel Ecbatanis, an Susis insignem illam turrim à Josepho & Hieronymo memoratam exstruxerit: & utrum Susis, an Babylone, fuerit sepultus.

Joseph. Antiq. libro 10. cap. 12. Hier. in Dan. 8.

Porph. apud Hier. in Dan. 9.

IV. Dignum etiam disquisitione est, utri habenda fides, Josepho, an Hieronymo, quorum ille à Daniele Ecbatanis Mediae exstructam ait fuisse turrim mirabili artificio, tantaque operis firmitate, ut ad suam aetatem integra, nec ulla omnino parte labefacta, aut vetustate deformata spectaretur, in ea sepeliri ad eam diem Medorum, Persarum, & Parthorum Reges, ejusque custodiam Judaeo Sacerdoti credi solere. Eadem refert Hieronymus iisdem fere verbis: hac una re diversus, quod quae Ecbatanis Josephus, Susis ipse locat, quodque mirere, ea se à Josepho sumfisse profiteretur. Profecto etsi multa in hac Darii Medi historia à Josepho Xenophontem assecante peccata sunt, contra Berosi, Megasthenis, & Abydeni fidem, qui Danieli praecare consentiunt; velut cum eum Astyagis filium, Medorum regem, Cyri cognatum, ab eoque ad regnum Babylonium invadendum adjutum fingit, aliaque multa adversus historiam veritatem comminiscitur, minime tamen in hac exstructae à Daniele turris narratione ab eo discedendum putamus. Nam post patratam caedem Baltassarum sive Laborosarchodi, postremi ex stirpe Nabopolassari, qui pater fuit Nabuchodonosoris, quo natus Evilmerodachus, & filia Niriglisfororo nupta, Laborosarchodi mater, Danum oriundo Medum, (non Hytaspis filium, quod credulis & stolidis Lectoribus persuadere conatus est Porphyrius, ut Danielis annos produceret) qui regno ad se delato, pro more gentis mutavit nomen, & Nabonidus, sive Nabannidochus dictus est, Astyagis filium, caedis auctorem, cum imperium sui provincias lustrare vellet, Mediam potissimum adiuille verisimile est, unde genus ducebat; & Danielem in comitatu habuisse, cum propter hominis dignitatem, spectataeque virtutes, tum maxime quod ab eo fuisset praedictum, fore ut post Baltassarem regnum esset adepturus. Cum itaque Ecbatanis